

Φίλοι; του Χρήστου 'ChIossif' Ιωσηφίδη

Ο Αμπντούλ και ο Καρίμ κοιμούνται μαζί,
στο ίδιο στρώμα, σ' ένα υπόγειο στην
Λένορμαν.

Αμπντούλ: *«Καλημέρα φίλε. Σε ευχαριστώ για
χθες: πλήρωσες το μερίδιό μου στο
ενοίκιο.»*

Καρίμ: *«Καλημέρα και σε σένα. Ξέχνα το..»*

Αμπντούλ: *«Όχι... δεν το ξεχνάω. Θα στα
επιστρέψω μόλις έχω.»*

Καρίμ: *«Σου 'χω πει: παράτα τα σκουπίδια
και έλα μαζί μου. Αλλά εσύ...»*

Ο Αμπντούλ φεύγει.

Ο Αμπντούλ σπρώχνει το καρότσι του στον
επόμενο κάδο σκουπιδιών και αρχίζει να τον
ψάχνει. Σηκώνει το κεφάλι του και κοιτά
προς το μαγαζάκι με τις τυρόπιτες και τα
αναψυκτικά. Ο Γιώργος καθημερινά
συνηθίζει να τον κερνάει μια τυρόπιτα:

Γιώργος: *«Έλα... έλα εδώ.»*

Ο Αμπντούλ πλησιάζει, καλημερίζει με
σπαστά ελληνικά και παίρνει την τυρόπιτα
κι ένα πλαστικό μπουκάλι νερό. Ευχαριστεί
και με ένα χαμόγελο γυρίζει προς το
καρότσι του. Το σπρώχνει στην άκρη του
πεζοδρομίου και αρχίζει να τρώει την
τυρόπιτα.

Μια μηχανή σταματάει μπροστά στο μαγαζί
με δύο επιβάτες. Ο συνοδηγός κατεβαίνει,
ανοίγει το κάλυμμα στο κράνος χωρίς να το
βγάλει και μπαίνει μέσα. Απειλεί τον
Γιώργο με ένα μαχαίρι, τον σπρώχνει και
του παίρνει από το ταμείο ότι έχει. Φεύγει
προς την μηχανή. Περνά μπροστά από τον
Αμπντούλ και τον κοιτά: ο Αμπντούλ
αναγνωρίζει τον Καρίμ. Ανεβαίνει στην
μηχανή και φεύγει.

Ο Αμπντούλ και ο Καρίμ ξυπνούν μαζί, στο
ίδιο στρώμα.

Καρίμ: *«Είδες; δεν είναι τίποτε. Πάρτο
απόφαση κι έλα.»*

Αμπντούλ: *«Δεν είναι σωστό αυτό. Πως θα*

στεριώσουμε σε αυτό τον τόπο;
έτσι;»

Καρίμ: «Δεν θα μείνω εδώ. Μόλις μαζέψω
λεφτά θα σε πάω στην Γερμανία και
αν θες έλα κι εσύ μαζί μου.»

Αμπντούλ: «Όχι... δεν είναι σωστό αυτό»...

και φεύγει.

Ο Αμπντούλ σπρώχνει το καρότσι του στον
κάδο έξω από το μαγαζί του Γιώργου και
αρχίζει να τον ψάχνει. Αποφεύγει να
κοιτάξει προς το μαγαζί. Ο Γιώργος
ετοιμάζει μια τυρόπιτα και με το νερό στο
χέρι τον φωνάζει με νοήματα:

Γιώργος: «Άσε τα σκουπίδια και έλα να
πάρεις μια τυρόπιτα. Έλα... έλα...»

Ο Αμπντούλ σηκώνει το κεφάλι του και
κοιτά προς το μαγαζάκι. Αφήνει το καρότσι
και με γοργό βήμα πλησιάζει προς τον
Γιώργο. Φωνάζει:

Αμπντούλ: «Ευχαριστώ... Δεν θέλω... Εγώ σε
έκλεψα... εγώ σε έκλεψα και θα στα
επιστρέψω.»

Γιώργος: «Φίλε μου, μην σκοτίζεσαι και δεν
σε καταλαβαίνω... πάρε την
τυρόπιτα... Έλα... πάρτη. Φίλοι;
Φίλοι;»

*

Οι διάλογοι του Αμπντούλ και του Καρίμ είναι στην γλώσσα τους ενώ του Γιώργου στα
ελληνικά.

Το «**Φίλοι;**» του Χρήστου 'ChIossif' Ιωσηφίδη διέπεται από την άδεια:
Creative Commons Αναφορά προέλευσης - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 3.0
Μη εισαγόμενο.

[<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>]